

Věstník farnosti u kostelů
sv. Mikuláše a sv. Václava
22. října Léta Páně 2023

S V A T O

V Á C L A V S K Á

V I N I C E

11

LISTOPAD

Buďte bezelstní

jako holubice. Nemáte tendenci pochybovat o smysluplnosti podobných evangelních rad, když kolem sebe vidíme, jak nenávist ničí nevinné? Ukrajina, Izrael... a nemusíme chodit tak daleko, stačí se rozhlédnout kolem sebe. Působení zla ostatně není ušetřena ani naše církev. Co si počít? Možná by stačilo číst Ježíšovo učení jako celek. Na začátku zmíněný výrok totiž zní: „Hle, já vás posílám jako ovce mezi vlky; buďte tedy obezřetní jako hadi a bezelstní jako holubice“ (Mt 10,16). Ježíšova cesta

se tedy vyznačuje nejen čistotou jednání vůči ostatním, ale i vědomím existence zla. Hranice mezi zlem a dobrem přece prochází středem každého lidského srdce,

jak trefně poznamenal Alexandr Solženicyn. Každého, i toho mého. Proto je třeba mít se na pozoru před zneužitím moci. V Římě v těchto dnech vrcholí synoda naší církve, která hledá řešení tohoto problému v synodalitě, tedy na principu společenství. Pojďme touto cestou s Ježíšem a budme laskaví, ne však naivní.

MiM

S P O L E Č E N S T V Í *naší farnosti a jeho záležitosti*

Setkání pastorační rady

V úterý 17. října se sešla na faře pastorační rada. Na začátku se ohlížela za průběhem akcí v září a na začátku října: velmi se vydařil Pánský klub se zajímavou přednáškou Štěpána Škocho o Nepálu i Dámský klub s izraelskými tanci (hojná účast a příjemná atmosféra). Povedená byla i říjnová Víkendovka mládeže s výletem na Milešovku. Svatováclavský průvod by snad příští rok mohl mít ještě o něco bohatší program. Úspěšně dopadla také zářijová sbírka na opravu zvonů – zvony již mají nový pohon, ještě se čeká na dodání jejich nových srdcí.

Poté se pastorační rada věnovala plánování programu na advent a Vánoce. Rozhodla se navázat na tradici společného vyrábění adventních věnců, které naplánovala na pátek 1. prosince od 17 hodin v sále u sv. Václava (přihlašování do 26. 11.), přípravy se ujala Kristýna Dubnová. Tradiční Mikulášská pro děti proběhne letos v úterý 5. prosince od 17 hodin u sv. Mikuláše (přihlašování do 26. 11.). V pátek 15. prosince po večerní mši sv. se budou v kostele sv. Václava stavět vánoční stromy – bylo by dobré, aby se stavění zúčastnilo co nejvíc dobrovolníků, aby práce nebyla

příliš náročná a zdlouhavá. Na sobotu 16. prosince od 15 hodin je naplánována Adventní duchovní obnova. Od 18. do 23. prosince pak budou každé ráno od 7 hodin slouženy u sv. Mikuláše Roráty.

V adventu také bude probíhat již tradiční akce vršovické farní charity „Vánoce dál“ (zveřejnění přání 26. 11., přinášení darů od 3. do 17. 12.), předávání darů potřebným se uskuteční 19. prosince od 15 hodin v kostele sv. Mikuláše.

V období adventu by měly být naše kostely alespoň v některých dnech a hodinách otevřené veřejnosti. Jedná se zejména o odpoledne v době konání „Vánoce na Čecháči“ (17.-21. 12.), na Štědrý den a Boží Hod vánoční. Dobrovolníci na hlídání kostela se budou moci zapisovat do tabulky na webu farnosti či na papír v kostele sv. Václava.

Pastorační rada sestavila i přehled některých akcí v roce 2024: v pátek 19. ledna se bude konat Společenský večer ve Vzletu, na 25. května 2024 je naplánován Farní výlet. 16. března se uskuteční Den (nejen) pro seniory a nemocné a 27. dubna Výlet pro seniory. Farní den by se tentokrát měl konat v září, a sice v neděli 22. září 2024.

AD

Farní charita

(1 Kor 13,3n)

Milí přátelé,
od neděle 5. do neděle 19. listopadu budeme do koše v kostele sv. Václava vybírat věci pro bližní bez domova. Pře-

devším prosíme o spacáky, deky, stany, batohy, pánské oblečení a boty (vše kromě společenských obleků) a také dámské teplé bundy a boty.

V neděli o slavnosti Krista Krále, 26. listopadu, tradičně zveřejníme seznam přání spoluobčanů ve velké finanční tísní, pro které zase připravíme nejspíš jediné vánoční dárky. Někteří se těší zvláště na předávání v kostele sv. Mikuláše.

Za fachu *Hanka*
charita@farnostvrsovice.cz
hana.rechnerova@farnostvrsovice.cz
 721 444 323
 č. účtu: 3400038319/0800

Modlitby za naše zemřelé

Společenství tvoříme i s těmi, kteří již zemřeli. Na ty tradičně obzvlášť myslíme na začátku listopadu, kdy navštívíme hřbitovy. Společně se za naše zemřelé pomodlíme při bohoslužbách o Slavnosti Všech svatých ve středu 1. listopadu v 18 h v kostele sv. Václava a při Vzpomínce na všechny věrné zemřelé ve čtvrtek 2. listopadu v 8 hodin v kostele sv. Mikuláše. Do neděle 29. říj-

na můžete na adresu farní kanceláře (kancelar@farnostvrsovice.cz) posílat e-mailem jména zemřelých (příbuzných, přátel...), za které se budeme jmenovitě modlit. Zároveň prosíme o informaci, ve kterém kostele si přejete, aby jména byla přečtena. Případně je také možné vložit jména do košíčků, které jsou umístěny v obou našich kostelech (také do neděle 29. října). *AD*

Chrámový sbor při kostelu sv. Václava přijme nové zpěváky

Zveme zájemce o duchovní hudbu, zpěv k liturgii apod. Chrámový sbor při kostelu sv. Václava je otevřený společenství a stále přijímá nové členy do všech hlasů.

Působíme při mši svaté každou neděli v 8:30 a scházíme se pravidelně k rozepívání před mší sv. v 8 h vzadu v sále kostela. Zkoušky sboru se pak konají

průběžně ve středu od 19 h v sále kostela (od listopadu).

Na Štědrý den bychom rádi opět uvedli při půlnoční bohoslužbě známou mši J. J. Ryby „Hej Mistře“. Kdo by se chtěl zapojit, přihlaste se!

Kontakt: Olga Polanská 604 208 771, Jana Jenišťová 777 157 926

PŘEDSTAVENÍ *naší farnosti*

Bible, Izrael a společenství – rozhovor s Pavlou Editou Hercikovou

Pavla Edita Herciková je zasvěcená panna, teoložka a učitelka. V současnosti pracuje jako metodička a lektorka Pedagogického centra Arcibiskupství pražského. Už několik let je vršovickou farnicí a druhým rokem vede ve farnosti setkávání S Biblí v ruce (SBR).

Jsi zasvěcená panna, co to vlastně je a jak se žena stane zasvěcenou pannou? Je to povolání života v církvi s Hospodinem uprostřed světa. Po rozlišení svého povolání a potřebném čase přípravy se taková žena zasvěcuje Bohu při veřejném slavnostním obřadu a vkládá svůj slib Bohu do rukou diecézního biskupa. Zároveň se dává k dispozici pro službu v církvi ve své diecézi. Nejsme ale primárně zaměstnankyně biskupství nebo arcibiskupství, o svou obživu se staráme samy. Podle přání biskupa a potřeb diecéze můžeme ovšem přijmout zaměstnání v církvi. V mém případě je to již zmíněné Pedagogické centrum pražského arcibiskupství, kde pracuji. Co se týká vršovické farnosti, sem jsem se asi před pěti lety prostě přistěhovala.

Letos o Velikonocích jsi ve Vršovcích dělala připomínku Ježíšovy poslední večeře, a zároveň tvoje druhé jméno Edita odkazuje na německou židovskou řeholnici Edith Steinovou. Musím se proto nekořečně zeptat. Máš ty sama židovské kořeny nebo je ti židovství něčím blízké? Jsem konvertitka, letos to je 35 let od mého křtu. Boha jsem poznávala přes

matematiku a Starý zákon, Novému zákonu mě musel vyučit až Pán darováním svého světla. Pokřtěná jsem byla, když jsem studovala matfyz. Moje rodina to ale nepřijala, zvláště poté, co rodiče zjistili, že přemýšlím o zasvěceném životě. Proto jsem odešla do Olomouce, kde jsem vystudovala učitelství matematiky a deskriptivní geometrie a dálkově obor Křesťanská výchova. Posléze začala má učitelská praxe: učila jsem matematiku, němčinu, technické kreslení. Později jsem přišla do Sv. Jana pod Skalou, kde jsem zůstala dvanáct let a postupně učila všechno možné, od katechetiky a didaktiky matematiky, přes němčinu až k úvodu do Starého i Nového zákona.

Takže jsi dál pokračovala ve studiu teologie?

V Olomouci jsem si dodělala rigorózní zkoušku z Křesťanské výchovy, v individuálním studijním plánu dostudovala obor Katolická teologie a začala studovat doktorát z Biblické teologie se zaměřením na Starý zákon. V rámci studia mi bylo doporučeno odjet alespoň na nějakou dobu studovat do zahraničí, protože u nás byla během budování socialismu přerušena kontinuita akademické teologické práce. Moc jsem si to neuměla představit, musela jsem se už sama živit... Vedoucí doktorandského studia zmínil pár měst a univerzit, mezi nimi i Jeruzalém. A já jsem okamžitě věděla, že pokud někam, tak tam. Vrhla

jsem se do moderní hebrejštiny a za půl roku jsem odjela do Německa udělat přijímačky a byla přijata do programu „Studium in Israel“.

To zní jako velká výzva a spousta práce. Bylo to náročné a zároveň jsem také nevěděla, jak to ufinancuji. Němečtí studenti dostali od svého státu stipendium, ale já byla česká studentka bez větších úspor. Nakonec mi studium v Izraeli zaplatili němečtí protestanté ze „Studium in Israel“ a pobyt němečtí katolíci, žádost na „Kirche im Not“ mi podepsal ještě otec kardinál Vlk. Ten předtím také vedl i obřad mého zasvěcení.

Proto se u nás ve farnosti věnuješ právě setkáváním nad Písmem?

Byla jsem povoláná do Božího lidu skrze četbu Písma. Byla jsem obdarovaná jeho studiem. Bůh mluví ve svém slově, které je stále živé, i dnes. Mám doktorát z biblistiky se zaměřením na Starý zákon. Snažím se ukazovat souvislosti a pomáhat ostatním, aby je také hledali a nacházeli. Důležité je i to, že se snažíme číst a reflektovat Bibli společně. Kdokoliv další se může přidat.

Současně pracuješ jako metodická Pedagogického centra Arcibiskupství pražského, kde vytváříš programy pro školní skupiny, to je poměrně široký rozptyl.

Ono to vlastně souvisí. Také ve Starém zákoně je hodně důležité téma výchovy. Už v základní židovské modlitbě Šema Jisra'el (z 5. knihy Mojžíšovy z 6. kapitol od 4. verše) je uveden vedle základního vyznání příkaz milovat Hospodina a také tuto lásku k Hospodinu

společně s Jeho poznáváním vštěpovat svým dětem.

Co se dělo po tvém návratu z Izraele do Prahy?

Když jsem se vrátila z Izraele do Čech, chybělo mi společenství. To je jedna z mnoha věcí, které se můžeme od svých starších bratří ve víře učit. Sváteční den, pro ně šabat, prožívají ve společenství rodiny a přátel s velkou otevřeností vůči všem, kdo s nimi toto společenství chtějí sdílet. Sami říkají, že v rozptýlení bez vlastní země přežili díky společnému zachovávaní soboty. V Jeruzalémě jsem strávila rok v hebrejské katolické farnosti. Když jsem tam přišla, ujala se mě jedna paní, pomáhala mi s jazykem i se vstupem do společenství celé farnosti. A když jsem se tam pak po dvou letech vrátila na návštěvu, vítali mě. Nebyla jsem pro ně anonymní, lidé si mě všimli. To mi v Čechách chybělo. Velmi se to týká toho, co je farnost.

Myslíš farnost obecně?

Pokusím se to říci konkrétně. :-) Když jsem se přestěhovala na rozhraní Vršovíc a Strašnic, nepodařilo se mi ve strašnické farnosti vztahy navázat. Pak jsem to zkusila tady, postupně se mi to pomaličku podařilo. Bylo to o tom, že mě tady kdosi znal, protože jsem ho učila, a pomohl mi navázat kontakty s dalšími lidmi. Pro člověka, který přijde do farnosti nový, je strašně důležitý prostředník. V mnoha společenstvích v cizině se dbá na to, aby někdo, kdo pro to má určité obdarování, byl přímo určen pro starost o nové příchozí.

Pokud jsou tu lidé, kteří jsou k tomu citliví, je to ohromná služba. Další věc,

kterou jsem vnímala i v mnoha dalších českých farnostech, byla skutečnost, že se mezi sebou téměř výlučně baví jen lidé, kteří se už znají. Když přijde někdo zvnějšku, stojí často opodál. Popřípadě, naváže-li rozhovor, je často odsunut někým jiným, kdo potřebuje rychle něco projednat, aniž se představí, omluví... Je tak důležité začleňovat do našich skupinek i ty kolem, rozšiřovat své kroužky. Ano, někdy je třeba změnit téma hovoru, asi nebude hned tak osobní. Ale otevřít prostor rozhovoru pro toho, kdo stojí opodál, je umění, které neumíme.

Ale to skutečně není nijak snadné!

Kouzlo spočívá v tom, umět toho přichozího představit dalším, ne že se pouze já obětuji pro někoho nového. Zároveň je potřeba, aby stávající skupina (nebo skupiny) byly schopné tuto otevřenost pěstovat. Tak jsem to sama zažila. Zažila jsem to v Jeruzalémě, kde to fungovalo hned. Potom jsem se vrátila domů a bylo to těžké. Mluvila jsem s jedním

knězem, který mi říkal, že v Praze to trvá v průměru tak dva roky, než se člověku podaří začlenit do farnosti – to je ale příliš dlouhá doba, kdy necháváme člověka samotného.

Dobře to popisuješ, jenže pak se v takové skupině při povídání snadno dostaneš do situace vtipů o počasí, stane se příliš povrchní...

Pokud si chceme o něčem osobním popovídat spolu ve dvou, můžeme jít stranou. Když jsme ve skupině, je potřeba hledat to, co je společné. Třeba začít tím, co jsme ve farnosti prožili, protože jde o setkání s těmi, kteří jsou tady s námi právě teď. V tom je rozdíl mezi kamarádstvím (jakkoli je krásné) a otevřenějším křesťanským společenstvím. Ne že by z toho společenství nemohlo přátelství vyrůst, právě naopak, ale není to totéž, musí být vědomě otevřené...

Rozhovor vedla *Petra Švecová*

P R O S T O R *pro sdílení myšlenek a nápadů*

Nad knihou Co člověka dělá člověkem

Motto: „Bylo-li ve světě skrze nějakého člověka trochu více lásky a dobroty, trochu více světla a pravdy, měl jeho život smysl.“ (Alfred Delb, německý jezuita 1907-1945)

„Smysl života je naplněn tam, kde je láska,“ říká evangelický teolog Dietrich Bonhoeffer (1906-1945).

Autory nevelké knížky je známá dvojice německých spisovatelů, kterými jsou Dr. fl. Reinhard Abeln a Msgr. Anton Kner. Podařilo se jim poukázat na možnost, kterou má každý člověk, a to nabídnout jinému člověku porozumění, pochopení a lásku. Text napsali v roce 1989, u nás ho vydalo Karmelitánské nakladatelství v roce 1994.

Ze slova úvodem: Láska patří k životu jako obličej k hlavě, jako řetěz k jízdánímu kolu, jako ryba k vodě. Každý ji potřebuje, a každý je schopen ji dávat dál. Jedno africké přísloví obsahuje hlubokou životní moudrost: „Nejlepším lékem pro člověka je člověk“.

Každý z nás už to zažil: Najednou potkáme člověka, u kterého se cítíme dobře, jehož blízkost nás osvěžuje a povzbuzuje – a najednou se na všechno díváme jinak! Jsme zase sami sebou, protože se v našem životě objevil protějšek, který nám daroval dobrotu, teplo a srdečnost. Člověk se může jen tehdy rozvinout, když má kontakty s druhými. „Od přírody je společenským tvorem,“ říká řecký filosof Aristoteles (384–322 př. Kr.). Lidskému životu se nikdy nedaří v izolaci. Když se jeden druhého ze strachu nebo z pohodlnosti zříkáme, nedopadne to v našem životě dobře. Pak umírá důvěra, je čím dále více vyobcovaných, osamělých a zoufalých.

Tímto spisem chtějí autoři apelovat na všechny, aby ze všech sil a s odvahou, s opětující náklonností a srdečností – krátce řečeno s nezištnou láskou – stáli po boku těm, kteří je potřebují. Nejdůležitější v životě není viditelný výkon, nýbrž setrvání na místě, na které nás Bůh postavil, být zde pro toho druhého, kterého nám Pán právě poslal do cesty. Jsme věrným obrazem Božím – Bůh ale je láska. Proto jsme i my stvoření pro lásku. Kdo nemiluje, ztrácí svou podstatu. Mnoho může dosáhnout, to nejdůležitější a nejpodstatnější však ztrácí.

Z jejich úvah vybírám podněty k zamýšlení a povzbuzení k jednání: V dnešní době, kdy mezi lidmi převládá chlad a bezcitnost, je ctnost lásky „potřebnější“ než kdy jindy. Láska dokáže „uspokojit potřeby“ ve světě, v němž se lidé vzájemně více izolují, než žijí pospolu a jeden pro druhého. ... Vzpomeňme na člověka, jenž hledal radu a přišel k mistru Eckhartovi (909–973) s dotazem, který člověk je nejdůležitější, která hodina je nejdůležitější, a který skutek v životě je nejdůležitější. Mistr Eckhart na to odpověděl: „Nejdůležitější člověk je ten, který nyní stojí před tebou, nejdůležitější hodina je nynější hodina, a nejdůležitější skutek je skutek lásky, který můžeš nyní vykonat. Zítřka by již mohlo být pozdě.“ Láska znamená budovat, ne ničit – spojovat, ne rozdělovat – darovat, ne chtít vlastnit – odpouštět, ne vyčítat – chápat, ne odsuzovat – zastavit se, ne spěchat – dávat, ne brát – důvěřovat, ne podezírat – být laskavý, ne se odvrátit – rozdělit se, ne uchvacovat – přijímat, ne odmítat – naslouchat, ne poučovat – doufat, ne naříkat – věřit, ne pochybovat – shromažďovat, ne rozptylovat...

Otázka pro každého z nás musí znít: „Jak můžeme pomoci lidem vedle nás, co můžeme pro ně udělat?“, a ne „Jak se postarat o to své, nebo jakou výhodu tím získáme?“ Starat se, být tu pro druhého, sloužit druhému, to je ovoce skutečné lásky. Jednoho dne se ptal rabín věřícího žida: „Kdy přechází noc v den? Jak to člověk pozná?“ Žid se pokoušel o odpověď: „Možná tehdy, když uvidíme na obloze první náznak svítání? Nebo tehdy, rozeznáme-li keř od člověka?“ „Nikoliv,“

řekl rabín, „tma ustoupí světlu tehdy, když člověk pozná v obličeji toho druhého svého bratra a svoji sestru. Dokud se to nestane, je v nás ještě tma.“

Lidé se ptali jednoho velmi zaměstnaného muže, ze kterého vyzařoval důstojný klid a soustředěnost, jak to dokáže, aby při tak velkém vnějším zatížení působil tak klidně. Jeho odpověď zněla: „Když stojím, tak stojím, když jdu, tak jdu, když sedím, tak sedím, když jím, tak jím, když mluvím, tak mluvím...“ Lidé řekli: „To my přece děláme taky.“ On jim však pravil: „Ne ... Když sedíte, už napůl stojíte, když stojíte, už běžíte, když běžíte, jste už u cíle...“ To znamená: nejste nikdy schopni se soustředit na to, co se zde a nyní odehrává. Vy jste svými myšlenkami daleko napřed, někde úplně jinde, a proto také rozpolcení a roztržití. Proto také mnohem méně

dokážete, než čeho jste schopni, a ještě k tomu se vnitřně ničíte.

My jsme povoláni se soustředit, abychom lásku šířili dál, v naší rodině, v našem okolí. Lásku bychom měli především my křesťané dávat zcela, bez rozdílu, bez omezení, stoprocentně. Ježíš Kristus je dokonalé ztělesnění lásky ... Jsme-li s Ním co možná nejvroucněji sjednoceni, pošle nám ty lidi, kteří nás zde a nyní potřebují. Neboť On zná nás i toho druhého skutečně ze všech nejlépe.

„Nedopustte, aby kdokoli k vám přijde,“ říká Matka Tereza, „odcházel bez toho, že by byl lepší a šťastnější. Buďte živým projevem Boží dobroty: Laskavost ve vaší tváři; něžnost ve vašich očích; láska ve vašem úsměvu; vlídnost ve vašem pozdravu!“

Jana Gottwaldová

Císařovo císaři, Boží Bohu

V uplynulých měsících jsme hned několikrát zavítali do Mnichova, např. na prezidentské volby. U nás ve Stuttgartu je totiž pouze honorární konzulát a do „Mníšku pod Alpou“, jak říkal Karel Kryl, je to přeci jen o dost blíž než do Prahy. Útočištěm se nám tu stal nenápadný klášter se zajímavou historií.

Zhruba před 100 lety se v Mnichově dala dohromady modlitební skupinka žen, které se scházely ke společné modlitbě liturgie hodin (lidově breviář). Hybatelkou byla jistá Marianne Johannes (1900–1993), která se pro tento způsob pravidelné modlitby, dávající pevný rytmus každému dni, nadchla při návštěvě

kláštera benediktinů v Ettalu. Z modlitební skupinky se záhy vyvinula malá komunita, které se v r. 1927 dostalo od mnichovského arcibiskupa oficiálního církevního uznání a dovolení společného života. Později následovalo přijetí do světové rodiny benediktinského řádu a nakonec v r. 2013 získání statusu opatství. Klášter není zasvěcen žádnému světcí, ale nese zvláštní název Venio (česky: přicházím), který je odvozen ze 40. žalmu. Když nově zvolená abatyše Venia v r. 2021 zavítala do pražského Arcibiskupského paláce, kdosi z kolegů se podívil, že přichází v riflích a bundě, jen s opatským prstenem na ruce... Ne-

šlo o nějaký módní výstřelek. Opatství Venio se totiž od „klasických“ klášterů liší tím, že sestry chodí každá do svého civilního zaměstnání a řeholní hábit oblékají jen na bohoslužby (Jestliže sv. Benedikt chtěl, aby jeho kláštery byly ekonomicky soběstačné, pak toto je cesta, jak to naplnit v současnosti).

Abatyše Francesca nebyla v Praze náhodou. V r. 2007 totiž mnichovský klášter Venio založil pobočku na Bílé Hoře, čímž se po téměř stu letech otevřela v Čechách možnost benediktinského života pro ženy (Benediktinky odešly z kláštera sv. Gabriela na Smíchově v důsledku protiněmeckých nálad v r. 1919 do Štýrska). Pro chátrající areál bělohorského poutního kostela Panny Marie Vítězné znamenal příchod řeholnic vdechnutí nového života.

Bělohorské sestry mají denně před očima na průčelí maličkého kostela obří latinský nápis z Mt 22,21: REDDITE! QUÆ SUNT CÆSARIS, CÆSARI; ET: QUÆ SUNT DEI, DEO (Odevzdejte, co je císařovo, císaři, a co je Boží, Bohu.). Věta z dnešního (22. října) evangelia se tu vznáší nad reliéfem

zobrazujícím vítězství císařského vojska v bělohorské bitvě. Věta vytržená z kontextu, zneužitá... Vzhledem k tomu, že v evangeliu je vyřčena jako reakce na zjevnou a Ježíšem prokouknutou provokaci, do které se měl chytit jako do pastí, nelze ji chápat jako zdroj uceleného učení o vztahu křesťana ke státu a jeho moci. Věta je to nebezpečná, pokud se vyloží tak, že život křesťana je rozdělen na jakési dvě sféry: tu Boží, kam patří „praktikování náboženství“, a tu „světskou či civilní“, kam patří „realita světa“, zejm. pak politika, prachy, kšefty, intriky a svinstvo všeho druhu a na všech úrovních – i poměry v mém zaměstnání, v mém podnikání, v mých vztazích... Ale i „císař“, tj. náš „civilní“ svět, přeci patří Bohu!

Ostatně, zkuste se zeptat bělohorských nebo mnichovských sester z opatství Venio, zda své zaměstnání (jsou mezi nimi např. lékařka, inženýrka, pečovatelka, vysokoškolská profesorka, zdravotní sestra, učitelka, restaurátorka...) považují za „Boží“, nebo za „císařovo“...

Jan Rückl

P O Z V Á N Í *na konec října a listopad*

V termínu **od 25. do 29. října** se uskuteční **Manželské setkání ve Štěkní**, tentokrát na téma Jak udržet manželství v kondici.

V **neděli 29. října** od 16.30 zveme děti a rodiče na faru na představení loutkového divadla, na programu bude pohádka **Honza a dračice Krucajda**.

Ve **středu 1. listopadu** budeme slavít **Slavnost Všech svatých** v kostele sv. Václava od 18 hodin **při mši se čtením jmen zemřelých**.

Ve **čtvrtek 2. listopadu** vzpomeneme na všechny věrné zemřelé v kostele sv. Mikuláše od 8 hodin **při mši se čtením jmen zemřelých**.

Ve **čtvrtek 2. listopadu** se bude konat **Klub seniorů** od 9 hodin na faře. Na programu je přednáška našeho faráře Artura Matuszka na téma **Moje slezské rodiště**.

Od neděle 5. do neděle 19. listopadu bude v kostele sv. Václava probíhat sbírka oblečení a obuvi pro bližní bez domova.

V **neděli 26. listopadu** od 16.30 zveme děti a rodiče na faru na představení loutkového divadla. Můžete se těšit na pohádku **Princezna Jasoňka**.

Pozvání k sousedům

Abychom se nechovali jako trosečníci na izolovaném ostrově, rozhodli jsme se oslovovat okolní katolické farnosti a křesťanské sbory, aby nás, pokud mají zájem, pozvali na jednu svou akci v následujícím měsíci. Prozatím tu máme první vlašťovku.

V **neděli 26. listopadu** v 18 hodin uvádí Husův sbor pořad **Otevřená zpovědnice s Jiřím Lábusem a Martinem Dejdařem na téma sexuálního zneužívání v církvi**. Pořad začíná koncertem v kostele, následným uvedením hry Felixe Mitterera *Zpověď* a bude zakončena moderovanou diskusí s odborníky z církevního prostředí (premonstrát Marek Drábek, Jiří Kolář, sestra Immaculata a další). Vstupenky v prodeji na pokladně Vršovického divadla MANA.

O H L É D N U T Í *za minulým měsícem*

Klub seniorů

Ve čtvrtek 5. října se konal v 9 hod. Klub seniorů, první po prázdninových měsících. Michal Žilka měl přednášku o oltářích v kostele sv. Václava. Šli jsme od oltáře k oltáři, a před každým z nich měl M. Žilka erudovaný výklad. Nezaměřil se ani tak na historii a autory, ale

na symboliku, smysl a význam plastik nad oltáři a jejich vzájemný vztah. Lítovat mohou ti, kteří na přednášku nepřišli. Děkujeme Michalovi za jedinečné přiblížení toho, co bychom si bez jeho výkladu stěží někdy uvědomili.

JB

POŘAD BOHOSLUŽEB a další základní informace

neděle	8.30	kostel sv. Václava (náměstí Svatopluka Čecha),
neděle	10.30	kostel sv. Václava (náměstí Svatopluka Čecha; rodiny s dětmi)
úterý	18.00	kostel sv. Mikuláše (Vršovické náměstí)
středa	18.00	kostel sv. Václava (náměstí Svatopluka Čecha)
čtvrtek	8.00	kostel sv. Mikuláše (Vršovické náměstí)
pátek	18.00	kostel sv. Václava (náměstí Svatopluka Čecha)
sobota	8.00	kostel sv. Mikuláše (Vršovické náměstí)

Svatost smíření / duchovní rozhovor

Příležitost k setkání s knězem a k svátosti smíření je vždy půl hodiny přede mší svatou v kostele sv. Václava (středa, pátek, neděle), nebo po dohodě s farářem.

Kontakty

Webové stránky farnosti

www.farnostvrsovice.cz

Čísla účtu farnosti

na provoz farnosti: 280828389/0800

Informační servis farnosti

(nedělní ohlášky, farní web a facebook, sekce „Pozvání“ ve farním časopise)
obstarává Anna Duchková
email: kancelar@farnostvrsovice.cz
telefon: 725 561 709.

Farář Mons. Artur Matuszek, Th.D.

tel: 607 084 855

farar@farnostvrsovice.cz

Výpomocný duchovní

P. RNDr. Mgr. Pavel Křížek

email: pavel-krizek@volny.cz

Farní kancelář pro veřejnost

fara – Vršovické nám. 84/6 (u kostela sv. Mikuláše)

email: kancelar@farnostvrsovice.cz

Dary a finanční záležitosti – Ivona Nováková

email: yvonanovakova@email.cz

Matriky – Jana Biskupová

email: kancelar@farnostvrsovice.cz

Vydává farnost u kostelů sv. Mikuláše a sv. Václava Praha-Vrsovice, www.farnostvrsovice.cz. Neprodejné, náklady na tisk hrazeny ze sponzorského daru a z vašich příspěvků. Vydání příštího čísla je plánováno na 26.11., příspěvky dodejte nejpozději do pátku 17.11. Kontakt: vinice@farnostvrsovice.cz, tel: 732 736 728. Šéfredaktor: Míla Müller ml. (MiM). Další autoři: Jana Gottwaldová, Anna Duchková (AD), Jan Růckl, Jiří Biskup (JB), Petra Švecová. Korektura: Alena Liškay Králíková. Sazba: Marcel Kukuczka.